NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN

tweede kamer

Dossier: TB-0369-2026 (SBT 239 BXN/24-25/TU-TO 406)

In de zaak van:

mr. X

appellant,

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing.

***

1. Ten laste gelegde feiten

Bij aangetekende brief van 30 september 2025 werd appellant met toepassing van artikel 459 Gerechtelijk Wetboek opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Nederlandstalige Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel, na de beslissing van de Stafhouder van de Nederlandse Orde van advocaten bij de balie te Brussel van 1 september 2025 tot het doen van deze oproeping krachtens artikel 458 § 2 Ger. W. en na afloop van een tuchtonderzoek, wegens de volgende concrete feiten (zoals omschreven in de bestreden beslissing van 16 december 2025):

"1. *Beweerdelijk onwaardig gedrag door het aannemen van een provisie zonder het verrichten van enige prestatie;*
2. Gebrek aan reactie op de briefwisseling van de stafhouder."

Deze ten laste gelegde feiten 1 en 2 werden in de bestreden beslissing van 16 december 2025 vernoemd als (indirect) inbreuken op de deontologie van de advocaten, te weten, inbreuken op de eer van de Orde van advocaten en op de beginselen van de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen, en in het

algemeen op hetgeen bepaald in artikel 455 en 456 Ger.W. en artikel 1 Codex Deontologie voor advocaten, verder “codex deontologie” genoemd.

2. Bestreden beslissing en hoger beroep

De tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van de Nederlandstalige Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Brussel heeft op 16 december 2025, op tegenspraak, de tuchtvervolging voor de hoger genoemde feiten 1 en 2 toelaatbaar verklaard, het tuchtfeit 1 niet bewezen verklaard, het tuchtfeit 2 bewezen verklaard en heeft appellant hiervoor een schorsing opgelegd van 3 maanden.

Tegen de beslissing van 16 december 2025 heeft appellant bij aangetekende brief toegekomen ter zetel van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten (verder “TB”) op 19 januari 2026 op gemotiveerde wijze hoger beroep aangetekend, beperkt tot de beslissing over het tuchtfeit 2.

3. Procedurevoorgaanden en beoordeling

Appellant werd tijdig en regelmatig opgeroepen om te verschijnen voor de zitting van de TB op 18 maart 2026, waar hij niet verschenen is, en waar de stafhouder verslag uitbracht, de procureur-generaal gehoord werd in zijn advies, de zaak werd behandeld en waarna de zaak in beraad werd genomen.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm en tijdig ingesteld en bijgevolg ontvankelijk.

Ter zitting van de TB is gebleken, mede door voorlegging van het tuchtdossier betreffende de tuchtvervolging gekend bij de TB onder het nr. TB-0340-2025, dat inmiddels een arrest van het Hof van Cassatie van 12 maart 2026 is gewezen. Daarbij blijkt het cassatieberoep van appellant tegen de beslissing van deze TB van 2 oktober 2025, inhoudend de schrapping van appellant van het tableau van de Nederlandse Orde van advocaten bij de balie te Brussel van 25 maart 2025, te zijn verworpen.

Hoewel zulks inhoudt dat appellant de hoedanigheid van advocaat heeft verloren en derhalve geen hoedanigheid meer heeft van advocaat behorend tot een Orde van advocaten van een rechtsgebied waarover de TB de territoriale bevoegdheid heeft, en in het bijzonder niet meer de hoedanigheid heeft van advocaat van de Nederlandse Orde van advocaten bij de balie te Brussel en niet meer ingeschreven is op de lijst van advocaten van deze Orde, blijft de bevoegdheid van deze TB te oordelen over de ingestelde tuchtvervolging, bestaan.

De feitelijke omstandigheden die aan de oorsprong liggen van de voorliggende procedure, zoals vervat in de tenlasteleggingen in de bestreden beslissing, en de nu nog ten laste van appellant gelegde feiten, in het bijzonder feit 2, blijken uit de bestreden beslissing van 16 december 2025 en het tuchtdossier.

In zijn beroepsakte voert appellant aan dat de sanctionering opgelegd voor feit 2 disproportioneel is.

Na onderzoek van het tuchtfeit 2 zijn de daarin genoemde feiten bewezen gebleven op grond van de objectieve onderzoeksresultaten van het tuchtdossier, het onderzoek ter zitting en op grond van de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing, bijgetreden en beaamd door de TB.

De door de bestreden beslissing opgelegde sanctionering van een schorsing van 3 maanden is op zich een gepast antwoord op het hier nog bewezen verklaarde tuchtfeit 2. Gezien het tuchtrechtelijk verleden van appellant, en wegens het arrest van deze TB van 18 april 2023 waarbij appellant geschorst werd voor een termijn van 3 maanden, waarvan 2 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar mits het naleven van probatievoorwaarden, en, bijkomend, wegens het arrest van de TB van 2 oktober 2025 en het voormelde arrest van het Hof van Cassatie, op grond waarvan vaststaat dat de schrapping zoals erin bedoeld van appellant, definitief is geworden, zou in toepassing van artikel 460, lid 1 Ger.W. thans, opnieuw, de schrapping als sanctionering voor het bewezen tuchtfeit 2 opgelegd moeten worden. Gezien enkel het hoger beroep van appellant voorligt, kan diens toestand evenwel niet worden verzwaard.

Dit bewezen tuchtfeit 2 vormt een ernstige inbreuk op de beginselen van kiesheid, waardigheid en rechtschapenheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en is in strijd met een behoorlijke en deskundige beroepsuitoefening zoals bedoeld in artikel 455 Gerechtelijk Wetboek en artikel 1 Codex Deontologie en de overige geciteerde wets- en reglementaire bepalingen.

Door zijn handelswijze heeft appellant immers ook het vertrouwen geschonden van de rechtszoekende, van confraters en van de juridische beroepsbeoefenaars die recht hebben op vertegenwoordiging van personen door een advocaat die zich behoorlijk kwijt van zijn taak, die zelf ook blijk geeft van naleving van alle deontologische voorschriften, en dus ook die die de relaties met de stafhouder betreffen en dit zonder herhaling van deontologische inbreuken na voorgaande deontologische inbreuken. De bestreden beslissing moet dus bevestigd worden.

De rechtspleging is verlopen in de taal voorgeschreven door de artikelen 457bis en 466 Gerechtelijk Wetboek.

4. Beslissing

De Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,

beslissend bij verstek,

verklaart het hoger beroep, zoals beperkt, ontvankelijk,

en uitspraak doende binnen de perken ervan,

bevestigt de bestreden beslissing,

aldus gewezen door de tweede kamer van de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten, samengesteld uit Caroline Vanderkerken, voorzitter, Philippe De Jaegere, Lutgart Gillis, Frank Cambien en Dirk Peeters, assessoren,

Uitgesproken in openbare zitting van 6 mei 2026, in aanwezigheid van Pim Vanwalleghem, advocaat-generaal, en Ludwig Evens, secretaris.

Philippe De Jaegere Frank Cambien Lutgart Gillis

Dirk Peeters Ludwig Evens Caroline Vanderkerken